

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 44

гр. Пловдив, 08.02.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 2-РИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на осми февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Станислав П. Георгиев

Членове: Стоян Ат. Германов
Христо В. Симитчиев

като разгледа докладваното от Стоян Ат. Германов Въззивно частно гражданско дело № 20235000500065 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 274 и сл. от ГПК.

Постъпила е частна жалба вх.№ 34260/22.12.2022 г. от Н. Г. К. с ЕГН - *****, с адрес град А., ул. “Г.” № 10, чрез адвокат Л. П. А.-М., вписана в Адвокатска колегия – П. против Определение № 2879/13.12.2022 г. по в.гр.д. 20225300503011 по описа за 2022 г. на Пловдивски окръжен съд, с което е оставена без разглеждане жалба с вх.№ 12881/27.10.2022 г. при регистратурата на Районен съд - Асеновград, подадена от вискателя Н. Г. К. чрез адвокат Л. А.-М. против Постановление за прихващане от 12.10.2022 г. по изпълнително дело № 377/2022 г. по описа на Държавен съдебен изпълнител при Районен съд – Асеновград и е прекратил производството по делото.

Счита обжалваното определение за неправилно – необосновано и незаконосъобразно. Моли същото да бъде отменено. Твърди, че вискателят има право да обжалва действията на съдебния изпълнител, свързани с издадено от него постановление за прихващане, тъй като извършеното прихващане противоречи на чл. 103 от ЗЗД, тъй като двете вземания на вискателя Н. К. и длъжника Т. Р. Т. не са били еднородни по същността си, тъй като вземането по изп.д. 377/22 на ДСИ при АсРС е било за присъдени разноси. А вземането на Т. било за суми по присъдено обезщетение за

непозволено увреждане, като уредбата в чл. 105, предл. II от ЗЗД изисквала изрично съгласието на кредитора при прихващане на вземания породени от умишлени непозволени деяния. Така К. по изп.д. 377/22 чрез молба е изразил несъгласие за исканото прихващане, още преди то да бъде извършено от ДСИ и в този смисъл е бил спазил разпоредбата на чл. 105 от ЗЗД. Липсвало и ясно изявление от Т. до К. на основание чл. 104 от ЗЗД за исканото прихващане. Затова прихващането се явявало незаконосъобразни и извършеното изпълнително действие по делото подлежало на отмяна. Липсвали мотиви в обжалваното постановление на ДСИ при АсРС, като в него се изброявали единствено сумите по двете изпълнителни дела - № 377/22 и № 391/22 г.

В законоустановения срок не е постъпил отговор на така внесената частна жалба от ответника по жалбата Т. Р. Т..

Частната жалба е подадена в срока по чл. 275, ал. 1 от ГПК; от легитимирано лице – жалбоподател-взискател; засяга обжалваемо, съгласно чл. 274, ал. 1, т. 1 от ГПК определение, преграждащо по-нататъшното развитие на делото, откъм съдържание и приложения е редовна, поради което се явява допустима, а разгледана по същество, съдът я намира за неоснователна по следните съображения:

Делото е образувано по жалба на взискателя Н. Г. К., ЕГН: ***** по изп.д. 377/22 г. на ДСИ при АсРС против Постановление за прихващане от 12.10.2022 г., като се сочат аргументи, че прихващането е извършено в нарушение на чл. 103 от ЗЗД и чл. 105 от ЗЗД, и че липсвало отправено изявление за прихващане. Ответникът по жалбата - длъжникът Т. Р. Т. е оспорил жалбата като неоснователна. В писмени мотиви по обжалваните действия ДСИ е изразил мнение за неоснователност на жалбата.

Окръжният съд – Пловдив е наМ.л жалбата за процесуално недопустима. В мотивите на определението ПОС посочил, че в нормата на чл. 435 от ГПК лимитативно и изчерпателно са изброени действията на съдебният изпълнител, които могат да бъдат атакувани по пътя на обжалването от страните по изпълнението и от трети лица. Разпоредбата е императивна и не може да се тълкува разширително, като не е предвидена правна възможност за обжалване и на други действия. В ГПК не съществува обща разпоредба даваща възможност за обжалване на всички действия на съдебния изпълнител, които те считат, че са незаконосъобразни.

Съществуването на правото на жалба е абсолютна процесуална предпоставка за упражняването на същото, надлежното подаване на жалбата и разглеждането ѝ от съда. При липсата ѝ същата е недопустима, поради което следва да се остави без разглеждане от съда.

Настоящата инстанция споделя напълно изразеното становище на окръжния съд.

Съдебният изпълнител няма правомощие да издаде акт с конститутивно действие, а може само да констатира наличието на компенсационни изявления. По правило прихващането на две насрещни задължения е субективно право, с което разполага всяка една от страните и се упражнява с едностранно изявление, отправено до насрещната страна. Ако съдебният изпълнител счита, че е налице конекситет и е породен погасителен ефект, в този случай и след погасяване на дължимите такси и други разноски по изпълнителното дело, има възможност да прекрати производството. Именно евентуалното прекратяване на изпълнителното производство може да обжалва вискателят К. съгласно чл. 435, ал. 1, т. 3, предл. II от ГПК и в това производство да изрази несъгласието си с констатираното от ДСИ прихващане и ако то е послужило като основание за прекратяването. В посочената разпоредба на чл. 435 от ГПК изчерпателно са уредени възможностите за обжалване от страна на вискателя на действията и актовете на съдебния изпълнител и възможност за обжалване на постановление за прихващане на съдебен изпълнител не е предвидена. Ако от задължената страна се твърди, че след приключване на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание, са настъпили факти, изключващи изпълняемото право - погасяване на правото на принудително изпълнение поради плащане, прихващане, изтекла погасителна давност и др., от които факти длъжникът черпи права, е налице и възможност за предявяване на иск за установяването им по реда на чл. 439 от ГПК, където биха могли да се развият всички доводи в частната жалба, които обаче не са относими към предмета на настоящето производство.

С оглед изложеното и достигнатия извод, че обжалваното действие на съдебния изпълнител не представлява подлежащо на обжалване изпълнително действие, определението на окръжния съд следва да бъде потвърдено.

Предвид изложените мотиви, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Определение № 2879/13.12.2022 г. по в.гр.д. 20225300503011 по описа за 2022 г. на Пловдивски окръжен съд, с което е оставена без разглеждане жалба с вх.№ 12881/27.10.2022 г. при регистратурата на Районен съд - Асеновград, подадена от възискателя Н. Г. К. чрез адвокат Л. А.-М. против Постановление за прихващане от 12.10.2022 г. по изпълнително дело № 377/2022 г. по описа на Държавен съдебен изпълнител при Районен съд – Асеновград и е прекратено производството по делото.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____